

การติดเชื้อสแตฟฟิโลคอคคัส ออเรียส ที่ดื้อยาเมธิซิลลิน (MRSA) และการติดเชื้อ MRSA ในชุมชน

สาเหตุที่ก่อให้เกิดโรค

สแตฟฟิโลคอคคัส ออเรียส (S. aureus) เป็นแบคทีเรียที่มักแพร่กระจายบนผิวหนังหรือในโพรงจมูกของคนที่มีสุขภาพแข็งแรง โดยคนที่มีสุขภาพแข็งแรงเหล่านี้สามารถแพร่กระจายเชื้อแบคทีเรียได้โดยไม่มีสัญญาณหรืออาการติดเชื้อใดๆ อย่างไรก็ตาม แบคทีเรียอาจทำให้เกิดโรคต่างๆ ได้ เช่น การติดเชื้อที่ผิวหนัง บาดแผล ทางเดินปัสสาวะ ปอด กระแสเลือด และอาหารเป็นพิษได้

การติดเชื้อ S. aureus โดยส่วนใหญ่แล้วสามารถรักษาด้วยยาปฏิชีวนะได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม เชื้อ S. aureus ที่ดื้อต่อเมธิซิลลิน (MRSA) เป็นเชื้อสายพันธุ์หนึ่งของเชื้อ S. aureus ที่ดื้อต่อยาปฏิชีวนะ รวมถึงเมธิซิลลินและยาปฏิชีวนะอื่นๆ ที่ใช้กันทั่วไป เช่น ออกซาลิซิลลิน เพนิซิลลิน อะม็อกซิซิลลิน และเซฟาโลสปอริน ซึ่งการใช้ยาปฏิชีวนะอย่างไม่เหมาะสมนั้นเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่าเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการดื้อยาปฏิชีวนะได้

การติดเชื้อ MRSA ส่วนใหญ่มักเกิดขึ้นในผู้ที่เข้ารับการรักษานในโรงพยาบาล ผู้ที่พักอาศัยในบ้านพักคนชรา หรือได้รับการรักษาในสถานพยาบาล เช่น ศูนย์ฟอกไต เป็นต้น

การติดเชื้อ 'MRSA ในชุมชน (CA-MRSA)' คืออะไร?

อย่างไรก็ตาม การติดเชื้ออาจเกิดขึ้นในหมู่ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนซึ่งไม่ได้เข้ารับการรักษานในโรงพยาบาล ไม่ได้เข้าพักรักษาตัวในบ้านพักคนชรา หรือได้รับการรักษาทางการแพทย์ภายในหนึ่งปีก่อนที่จะเริ่มมีอาการก็เป็นได้ ซึ่งเรียกว่าการติดเชื้อ MRSA ในชุมชน (CA-MRSA)

ลักษณะทางคลินิก

MRSA มักทำให้เกิดการติดเชื้อที่ผิวหนังและเนื้อเยื่ออ่อน เช่น สิว ฝี ฝีหนอง หรือการติดเชื้อที่บาดแผล บริเวณที่ติดเชื้ออาจมีสีแดง บวม และมีอาการเจ็บปวด หรืออาจมีหนอง บางครั้งอาจเกิดภาวะแทรกซ้อนที่ร้ายแรงกว่านั้น เช่น การติดเชื้อในกระแสเลือด โรคปอดติดเชื้อ หรือโรคแบคทีเรียในเนื้อ

วิธีการแพร่กระจายเชื้อ

วิธีการแพร่กระจายเชื้อหลักของการติดเชื้อ MRSA คือการสัมผัสโดยตรงกับบาดแผล สารคัดหลั่งที่ไหลออกมา และบริเวณที่สกปรก ปัจจัยเสี่ยงอื่นๆ ได้แก่ การสัมผัสใกล้ชิด ผิวหนังแตกเนื่องจากมีบาดแผลหรือสายสวนปัสสาวะ สุขอนามัยส่วนบุคคลที่ไม่ดี และการใช้ชีวิตในสถานที่แออัด

การจัดการ

บุคคลที่มีการติดเชื้อที่บาดแผลควรขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านการแพทย์โดยเร็วที่สุด เพื่อให้สามารถวินิจฉัยและรักษาอาการติดเชื้อได้อย่างถูกต้อง ฝีหรือฝีหนองอาจต้องผ่าตัดและระบายหนองออก ในขณะที่อาจกำหนดให้ใช้ยาปฏิชีวนะหากจำเป็น

การป้องกัน

1. รักษาสุขอนามัยส่วนบุคคลให้ดี

- ล้างมือบ่อยๆ โดยเฉพาะก่อนสัมผัสปาก จมูก หรือตา ก่อนรับประทานอาหาร หลังใช้ห้องน้ำ หลังจากสัมผัสสิ่งของในที่สาธารณะ เช่น ราวบันไดหรือลูกบิดประตู หรือเมื่อมือปนเปื้อนสารคัดหลั่งจากทางเดินหายใจ หลังจากการไอหรือจาม
- ล้างมือด้วยสบู่เหลวและน้ำสะอาด ถูไปมาอย่างน้อย 20 วินาที จากนั้นล้างออกด้วยน้ำและเช็ดให้แห้งด้วยกระดาษเช็ดมือแบบใช้แล้วทิ้งหรือเครื่องเป่ามือ หากไม่มีอุปกรณ์ล้างมือหรือเมื่อมือไม่เปื้อนอย่างเห็นได้ชัด การทำความสะอาดมือด้วยเจลล้างมือที่มีแอลกอฮอล์ 70 ถึง 80% ถือเป็นทางเลือกที่มีประสิทธิภาพเช่นกัน
- สวมถุงมือเมื่อสัมผัสสิ่งของในที่สกปรก และล้างมือให้สะอาดอย่างทั่วถึงหลังจากการสัมผัส
- หลีกเลี่ยงการใช้สิ่งของส่วนตัวร่วมกัน เช่น ผ้าเช็ดตัว เสื้อผ้าหรือเครื่องแบบ มิถุนหรือกรรไกรตัดเล็บ

2. การจัดการบาดแผลอย่างถูกต้อง

- หลีกเลี่ยงการสัมผัสบาดแผลโดยตรงหรือสิ่งของที่เปื้อนสารคัดหลั่งจากบาดแผล
- ทำความสะอาดบาดแผลทันทีและปิดแผลด้วยผ้าพันแผลแบบกันน้ำจนกว่าจะหายดี
- ล้างมือให้สะอาดก่อนและหลังจากการสัมผัสบาดแผล
- ให้ปรึกษาแพทย์ทันทีหากมีอาการติดเชื้อ
- หลีกเลี่ยงการเล่นกีฬาที่ต้องมีการสัมผัสหรือเข้าห้องน้ำสาธารณะหากคุณมีบาดแผลเปิด

3. การใช้ยาปฏิชีวนะอย่างถูกต้อง

- อย่าเรียกร้องยาปฏิชีวนะจากแพทย์
- ปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์เมื่อรับประทานยาปฏิชีวนะ
- อย่าหยุดรับประทานยาปฏิชีวนะด้วยตนเอง แม้ว่าคุณจะรู้สึกดีขึ้นแล้วก็ตาม
- อย่ารับประทานยาปฏิชีวนะที่เหลืออยู่
- อย่าแบ่งปันยาปฏิชีวนะกับผู้อื่น
- ปรับปรุงสุขอนามัยส่วนบุคคลในขณะที่คุณรับประทานยาปฏิชีวนะ เพื่อปกป้องตนเองและป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อแบคทีเรีย:
 - รักษาสุขอนามัยของมือบ่อยๆ
 - รับประทานอาหารหรือดื่มเครื่องดื่มที่ปรุงสุกและต้มสุกแล้วเท่านั้น
 - ฆ่าเชื้อและปิดแผลให้ครอบคลุมทั้งหมด
 - สวมหน้ากากอนามัยหากมีอาการทางระบบทางเดินหายใจ เช่น ไอ จาม น้ำมูกไหล และเจ็บคอ
 - เด็กเล็กที่มีอาการติดเชื้อควรลดการสัมผัสกับเด็กคนอื่นๆ ให้น้อยที่สุด

4. รักษาสุขอนามัยของสภาพแวดล้อมให้ดี

- รักษาสภาพแวดล้อมให้สะอาดอยู่เสมอ ควรทำความสะอาดและฆ่าเชื้อสิ่งของที่ใช้ร่วมกัน (เช่น อุปกรณ์กีฬา และเสื้อ) ในสถานที่สาธารณะ เช่น ศูนย์กีฬาและห้องน้ำสาธารณะเป็นประจำ
- MRSA สามารถแพร่กระจายในหมู่มasyarakatในครอบครัวผ่านการใช้สิ่งของในครัวเรือนที่ปนเปื้อน สิ่งสำคัญคือต้องรักษาบ้านให้สะอาดอยู่เสมอและปราศจากฝุ่น ควรซัก ทำความสะอาด และฆ่าเชื้อพื้นผิวที่สัมผัสบ่อย (เช่น ที่นั่งชักโครก ห้องน้ำ และลูกบิดประตู) ของเล่นเด็ก และผ้าปูที่นอนเป็นประจำ สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้สารฟอกขาว โปรดไปที่เว็บไซต์ต่อไปนี้:
http://www.chp.gov.hk/files/pdf/the_use_of_bleach.pdf

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมโปรดไปที่เว็บไซต์ www.chp.gov.hk ของศูนย์คุ้มครองสุขภาพ

ฉบับแปลมีไว้เพื่อการอ้างอิงเท่านั้น ในกรณีที่มีความแตกต่างระหว่างฉบับแปลและฉบับภาษาอังกฤษ ให้ยึดฉบับภาษาอังกฤษเป็นหลัก

Translated version is for reference only. In case of discrepancies between translated version and English version, English version shall prevail.

แก้ไขเมื่อเดือนตุลาคม 2024 (Revised in October 2024)